

[Børsen.]

den ene Gang efter den anden, at man faar for faa i Arbejde i Forhold til det Antal Millioner, der stilles til Raadighed fra Statens Side. Saa længe vort Hovederhverv, Landbruget, holdes nede under Eksistensminimet, vil Forholdene ikke betragtelig bedres, derom nærer i alt Fald vi ingen Tvivl.

Og her vil jeg benytte Lejligheden til at fremsætte en enkelt Bemærkning om en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, nemlig den, at med Hensyn til de landlige Spørgsmaal, tror jeg, han kaldte det, vidste man inden for de unge Socialdemokrater ikke nok. Jeg tror, at det var en Socialdemokrat inden for en Ungdomsforening, der havde udtalt sig paa den Maade. Jeg ved, at man spekulerer paa — og maaske har de allerede taget den Ting op i deres Ungdomsarbejde —, at der skaffes mere Kundskab angaaende de Spørgsmaal, der her er Tale om.

Jeg lykønsker til dette nye Arbejde. Jeg tror, at de hidtil har været for lidt oplyste, og det kan være, at efterhaanden som de unge Socialdemokrater faar lidt mere Viden paa dette Punkt, kan hele Socialdemokratiets Indstilling blive en anden i Fremtiden. Jeg vil minde om, at der kan ske, jeg vil ikke kalde det Mirakler, men der kan ske Omvendelser; det har vi set med Hensyn til Forsvaret, og ikke mindst paa det unge Socialdemokratis Side, fra hvilken Side man har hævdet, at den Politik, som Socialdemokratiet har ført paa dette Omraade, har været meget luftig. Der er maaske Haab om, at de unge Socialdemokrater kan komme til at se noget anderledes ogsaa paa det af mig nævnte Spørgsmaal, efterhaanden som de nu faar det studeret grundigere igennem.

Men jeg vender med et Par Ord tilbage til Spørgsmaalet om Landbrugets Forhold, idet jeg ganske kort vil sige, hvad det er for en Lovgivning, der er ført over for Landbrugserhvervet, Fundamentet for hele vort Lands Økonomi. Forstaar man ikke, at det maa lyde underligt i de Folks Øren, der gaar derude og gør det store Arbejde, at høre, at der i andre Erhvervsgrøene er en Højkonjunktur som aldrig tidligere? Medens de selv maa se at hufle sig igennem med en daarlig Forrentning, en Forrentning, der ikke ligger højere end mellem 3 og 3½ pCt., ser de altsaa, at hele den økonomiske Politik, som føres af den socialdemokratiske Regering, medføres, at man i andre Erhvervsgrøene har Højkonjunktur. Det kan de ikke forstaa derude, og jeg tror heller ikke, at

det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil forbavses derover.

Der mangler i dette Øjeblik, for ikke at sige for meget, 100 Mill. Kr. i, at Landbruget har en nogenlunde ordentlig Forrentning. Derfor maa der, som vi har sagt den ene Gang efter den anden, uden at det hidtil har virket, en virkelig effektiv Lovgivning til for hele Erhvervet, ikke kun for et Udsnit, ikke kun for en Del af Erhvervet, saadan som det har været hidtil, i alt Fald i Henseende til de allerfleste af de gennemførte Love, der er gaaet ud paa, at naar blot Folk var i økonomisk Henseende rigtig for Alvor daarligt stillede, meget forgældede, saa kunde de faa en Skærv. Men at gennemføre en Lovgivning af virkelig Betydning for hele Erhvervet har Regeringen og Regeringspartierne hidtil ikke været at formaa til at gøre. Det er stadig den sociale Maalestok, man kommer med. Evig og altid anvender man den, hvor det dog i første Linie burde være den erhvervspolitiske. Hver Ting til sin Tid. Naar der er Tale om social Lovgivning, er det det sociale Synspunkt, der maa være i Forgrunden, selvfølgelig. Men det erhvervsøkonomiske har ogsaa sin Berettigelse, og det har Regeringen og dens Partier ikke villet se, i hvert Fald ikke naar det gælder Landbruget.

Man remser op, naar man kommer ind paa dette Tema, at vi har faaet baade 5 og 6 og 7 Love til Gavn for Landbruget. Naar dette stadig med store Overskrifter staar i de københavnske Dagblade og ogsaa andre Blade af Regeringspartiernes Kulør ude i Landet — men lad os holde os til de københavnske —, er det saa underligt, at Peter Københavner, der kun læser Regeringspressen, kommer til det Resultat, at disse Landmænd kan aldrig faa nok? Dør siger vi: hellere en Lov, der duer, i Stedet for en hel Del Lapperier, saaledes som vi har faaet den ene Gang efter den anden. (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Ja, det gælder for en hel Del af de Love, ikke om dem alle.

Det er Regeringen og dens Partier, der bestemmer, hvilket økonomisk System vi skal arbejde under. Og dør har vi altsaa Valutacentralen med alt, hvad dermed staar i Forbindelse, og i Kraft af hvilket man dirigerer hele vor Handel. Men ogsaa under dette System skulde der være Mulighed, i alt Fald nogen Mulighed, for Ligestilling mellem Erhvervene. Og dør har jeg fremhævet med Rette, at der er Erhvervsgrupper, der under dette System tjener som aldrig før. Regnskaberne giver os tilstrækkelig Underretning derom. Det er ved Hjælp